

visning til at vide, hvor langt man kunde gaa ved Forsøgene paa at tilvejebringe et Budget i Retning af at paaregne det Tilskud fra Statskassens Side, som ganske vist vil være nødvendigt. Jeg anser det for ønskeligt, at man i Aar vil komme til at tage Forslaget op til en virkelig Realbehandling, saaledes at det ikke bliver en aldeles nominel Balance, som man hidtil har nøjedes med i en Række Aar, og som efter min Formening i Virkeligheden virker demoraliserende paa Teaterbestyrelsen, fordi man fra alle Sider betragter Budgettet som et Budget, der ikke kan overholdes. Et enkelt lille Punkt paa dette Budget ønsker jeg at berøre, nemlig et Punkt, som er forsvundet paa det forelagte Finanslovsforslag, medens det var fremsat i Fjor. Det er en forventet Indtægt paa 2,000 Kr. gennem Koncerter, der skulde afholdes af det kongelige Teater. Jeg tilstaa, at jeg beklager, at denne Indtægtspost er forsvunden, og det er mig ikke ganske klart, af hvilken Grund det er sket. Den Gang Forslaget i Fjor behandlede af Teaterkommissionen, var man fra alle Sider enig om, at Forsøg burde gøres i den Retning, og at man kunde vente en passende Indtægt deraf. Jeg ved ikke, hvad der har forandret denne Opfattelse. Opfattelsen er næppe forandret i Kommissionen; derom er mig intet bekendt. Det forekommer mig, at de Betragtninger, som ere fremsatte i Anmærkningerne, dog ere af en lidt problematisk Natur, thi naar man ser det lgl. Teaters Kapelmester mene, at det kan svare Regning at holde private Koncerter, maa det dog vel ogsaa kunne svare Regning at holde saadanne med det lgl. Teaters Personale og til Indtægt for det.

Paa § 27 er der jo opført en Række fortsatte Bevillinger til de Jærnbaneanlæg, der ere blevne fastslaaede ved Loven af 8de Maj 1894, deriblandt til Rystbanen. Jeg beklager, at ikke det hele Restbeløb er søgt bevilget i Aar, men at der endnu den 1ste April 1897 vil staa en halv Million tilbage, thi jeg antager, at dette bethder, at Banen ikke ventes gjort færdig før ind i Finansaaaret 1897—98, og det vil altsaa sige, at den ikke kan blive aaben for Driften i Sommeren 1897. Det forekommer mig at være en noget lang Tid, denne Bane er under Anlæg i, og jeg finder dette saa meget mere beklageligt, som det ikke kan nægtes, at dette Anlæg i mange Henseender er forstyrrende for den Egn, gennem hvilken det gaar. Jeg tror, det vil vise sig, at jeg har haft Ret, naar jeg altid har fraraadet den Retning, som man er flaaet ind paa med den Bane, fordi den viser sig sørgelig øde-

læggende for Dyrehaven. Jeg maa tilstaa, at jeg har været i høj Grad forundret over, at den Del af Pressen — og særlig Venstrepressen — som i sin Tid var saa bekymret over de Træer, der fældedes i den sydlige Del af Dyrehaven af Hensyn til Fæstningsanlægene, ikke har haft et eneste Ord om den hundrede Gange større Ødelæggelse, som Rystbanens Anlæg bevirker i Dyrehavens østlige Del. Jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende har fundet det meget sørgeligt i denne Tid at gennemvandre den østlige Del af Dyrehaven og se den Raseri, der nu har fundet Sted, og som selvfølgelig har maattet finde Sted, efter at Banen var vedtagen. Det kan ikke nægtes, at den bedste Del af Dyrehaven er bleven delvis ødelagt derved, og det maa tilføjes, at netop saa længe disse Arbejder endnu staa paa, vil denne Ødelæggelse fremtræde i en endnu styggere Stikkelse, end det forhaabentlig vil blive Tilfældet, naar Anlægget er bragt til Ende. Alene af den Grund vilde det være ønskeligt, at Banens Anlæg fremsthyndedes noget mere. Men dette er selvfølgelig endnu mere ønskeligt af Hensyn til den Befolkning, der skal benytte Banen, og ogsaa af Hensyn til selve Banens Forrentning, der vil stille sig gunstigere, jo hurtigere man kan begynde at køre. — Jeg vil tillige tillade mig at opfordre den højtærede Trafikminister til dog at gøre Forsøg paa ved de nu tilbagestaaende Arbejder, som vel navnlig ville knytte sig til Stationsbygningerne, at komme ind paa et lidt andet System end det, vi hidtil have fulgt her i Landet ved vore Stationer, nemlig at komme til Stationer, hvor man fra Perronerne kan gaa lige ind i Jærnbanevognene. Det vil særlig ved en Bane, hvor der kan imøbeses en saa stor Trafik som ved denne, være overordentlig hensigtsmæssigt at slippe for de yderst besværlige Klanger op og ned ad Vognene, som særlig for Damer og ældre Følk ere yderst besværlige og ubehagelige. Det forekommer mig, at denne Opgave at bygge Stationsbygninger med Perroner, hvorfra man kan gaa lige ind i Vognene, naar man staaar paa bar Bund, ikke er større, end at den kan løses af dygtige Arkitekter og Ingeniører. Det vil vist nok være i høj Grad fremmede for Banens hensigtsmæssige Drift. Navnlig hvor man venter en meget stærk Tilstrømning som ved Rystbanen, vil det i høj Grad befordre Passagerernes Anbringelse og Udstigning, naar den kan foregaa paa denne Maade. Der kunde dernæst ogsaa i en anden Retning være Grund til at gøre en Forandring, nemlig med Hensyn til de Vogne, som beføre denne Strækning. Jeg vil her som en